Skrytá história štyridsiateho verša - číslo tridsaťtri

Ezechiel číslo štrnásť

Jeff Pippenger
2026-10-27

V štvrtej a piatej kapitole knihy Genezis je Kainov rodokmeň postavený do protikladu k Šétovmu rodokmeňu.

Dobrý Lamech a zlý Lamech

Tieto dve rodové línie predstavujú protiklad medzi stratenými a spasenými a niektorí potomkovia týchto dvoch línií predstavujú paralelné ‚symboly v podobe potomkov' týchto protikladných línií. Kain predstavuje skupinu ľudí, ktorí sa nekajajú z hriechu a žialia iba nad vlastným stavom.

> A povedal: Čo si to urobil? Hlas krvi tvojho brata volá ku mne zo zeme. A teraz si prekliaty zo zeme, ktorá otvorila svoje ústa, aby prijala krv tvojho brata z tvojej ruky; keď budeš obrábať zem, už ti nebude vydávať svoju silu; utečencom a tulákom budeš na zemi. A Kain povedal Hospodinovi: Môj trest je väčší, než dokážem uniesť. Hľa, dnes si ma vyhnal z povrchu zeme a pred tvojou tvárou budem skrytý; budem na zemi utečencom a tulákom a stane sa, že každý, kto ma nájde, ma zabije. A Hospodin mu povedal: Preto na každom, kto zabije Kaina, bude vykonaná sedemnásobná pomsta. A Hospodin označil Kaina znamením, aby ho nikto, kto ho nájde, nezabil. A Kain odišiel spred Hospodinovej tváre a usadil sa v krajine Nód, na východ od Edenu. Genezis 4:10–16.

Kain predstavuje skupinu nekajúcnych ľudí, ktorí sa sústreďujú iba na svoj vlastný žalostný stav, do ktorého sa sami priviedli tým, že sa odmietli usilovať o konanie dobra.

> Na Kaina a na jeho obetu však nepohliadol. A Kain sa veľmi rozhneval a tvár sa mu zachmúrila. A Hospodin povedal Kainovi: Prečo sa hneváš a prečo je tvoja tvár zachmúrená? Ak budeš konať dobro, či nebudeš prijatý? Ak však nebudeš konať dobro, hriech číha pri dverách. Jeho túžba sa bude upierať na teba a ty budeš nad ním vládnuť. Genezis 4:5–7.

Šesť smrtí — tri alfy a tri omegy

V posledných článkoch sme Henocha označili za symbol prvého anjela, Lámecha za symbol druhého anjela, Matuzalema za polnočné volanie a Noacha za tretieho anjela. Lámech zo Šétovho rodu zomrel vo veku sedemstosedemdesiatsedem rokov, päť rokov pred potopou, v čase ktorej zomrel Matuzalem. Po Lámechovej smrti nasledovala o päť rokov neskôr Matuzalemova smrť, a ich úmrtia sú preto predobrazom smrti Ezechielovej manželky, po ktorej o jeden a pol roka (1,5) nasledovala smrť Jeruzalema, Baránkovej manželky.

> A ja, Ján, som videl sväté mesto, nový Jeruzalem, zostupovať od Boha z neba, pripravené ako nevesta ozdobená pre svojho manžela. Zjavenie 21:2.

Smrti Ezechielovej manželky a Lámecha označené ako alfa, ktoré súvisia so smrťami Jeruzalema a Matuzalema označenými ako omega, boli predobrazom smrti Jána Palaiologa, po ktorej o päť rokov nasledovala smrť Konštantína XI. na hradbách Konštantínopola. Lámechova línia vymedzuje päť rokov so sedemdňovým obdobím migrácie zvierat na konci. Línia východného Ríma predstavuje päť rokov a zároveň aj štvorročné obdobie v rámci celkových piatich rokov. Ezechielova línia predstavuje tak dva roky, ako aj jeden a pol roka (1,5). Ezechielova línia zničenia Jeruzalema Babylonom zodpovedá druhému zničeniu Jeruzalema Rímom od roku 66 do roku 70. Rímska línia zničenia Jeruzalema vytvára tak štvorročné obdobie, ako aj obdobie troch a pol roka. Každá z týchto štyroch symbolických línií vytvorila v rámci svojho prorockého svedectva nie jedno, ale dve symbolické obdobia.

Lámech, Ján Palaiologos a Ezechielova manželka predstavujú medzník alfa časového obdobia, ktoré sa končí smrťou v bode omega. Dve z troch línií predstavujú obliehanie, ktoré sa končí smrťou ich príslušných náprotivkov. Tretia sa končí vstupom zvierat do korábu. Zodpovedajúci medzník omega kladie Noachovu potopu do jednej línie so zničením Jeruzalema a zničením hradieb Konštantínopola. Všetky tri symboly omega predstavujú ukončenie doby milosti pri čoskoro nastávajúcom nedeľnom zákone.

Samozrejme, v svedectve Noemovej archy nebolo žiadne obliehanie, musela však existovať rampa umožňujúca vstup do archy. Ak sa nakladacia rampa považuje za predobraz obliehacej rampy, potom všetky tri svedectvá smrti poukazujú na obliehanie. V rímskej línii zničenia Jeruzalema od roku 66 do roku 70 došlo v roku 66 k obliehaniu pod vedením Cestia a v roku 70 k druhému obliehaniu pod vedením Tita.

Štyri roky

Štyri roky, ktoré sa završujú obliehaním Konštantínopola v roku 1453, predstavujú druhé štvorročné obdobie v islamskom proroctve o „piatich mesiacoch“ v deviatej kapitole Zjavenia. Prvé štvorročné obdobie v proroctve o „piatich mesiacoch“ trvalo od roku 1333 do roku 1337 počas obliehania Nikomédie. Toto obliehanie predstavovalo aj zavŕšenie tridsaťosemročného obdobia od 27. júla 1299. Dve zničenia Jeruzalema, jedno zničenie Konštantínopola, potopa a obliehanie Nikomédie sú piatimi svedkami ťaženia pri Paniu od roku 200 pred Kr. do roku 198 pred Kr., ktoré by bolo šiestym svedkom, a existuje aj niekoľko ďalších.

Obe zničenia Jeruzalema možno ľahko navzájom zosúladiť, „líniu na líniu“. Potopa a línia východného Ríma sú navzájom zosúladené na základe spoločných úmrtí alfa a omega. Ťaženie pri Paniu je osobitne zosúladené s Ezechielovou líniou z roku 587 pred Kr., pretože v oboch prípadoch predstavuje obdobie obliehania dva roky. Panium je znázornené v pätnástom verši jedenástej kapitoly knihy Daniel, ktorý predchádza šestnástemu veršu predstavujúcemu čoskoro prichádzajúci nedeľný zákon, tak ako ho predstavovali aj zničenia Jeruzalema v roku 586 pred Kr. a v roku 70 po Kr. Dvojročné obdobie bitky pri Paniu a obliehania Sidonu začleňuje každú z týchto línií do skrytých dejín štyridsiateho verša jedenástej kapitoly knihy Daniel.

Znamenie

Prvý prorocký medzník pri obliehaniach spojených s oboma zničeniami Jeruzalema predstavuje znamenie; Cestius v roku 66 aj smrť Ezechielovej manželky boli znameniami alfa. Lámech je takisto prvým medzníkom, a preto je na základe svedectva dvoch aj Lámech znamením. Jeho vek 777 rokov predstavuje znamenie víťaznej cirkvi, ktorá sa skladá z troch zložiek: proroka, kňaza a kráľa.

> Dal som im aj svoje soboty, aby boli znamením medzi mnou a nimi, aby vedeli, že ja som Hospodin, ktorý ich posvätcuje. Ezechiel 20:12.

300 rokov

Henoch, ktorý bol siedmy od Adama v Šétovej rodovej línii, chodil s Bohom 300 rokov a bol vzatý do neba. „300“ je symbolom tristo priekopníckych diagramov z roku 1843, im zodpovedajúcich tristo milleritských kazateľov a tiež Gideonovho vojska pozostávajúceho z tristo mužov. Henoch, milleritskí kazatelia a Gideonových tristo mužov predstavujú stoštyridsaťštyritisíc. Samson vzal 300 líšok a zviazal ich do párov, čím poukázal na číslo 150 a na symbol, ktorý je zviazaný dohromady a v súčte predstavuje tristo.

> A Samson šiel a nachytal tristo líšok, vzal fakle, obrátil líšky chvostami k sebe a medzi každé dva chvosty vložil fakľu. A keď fakle zapálil, vypustil ich do nezožatého obilia Filištíncov a spálil kopy snopov i nezožaté obilie, ako aj vinice a olivovníky. Sudcov 15:4, 5.

Dve päťmesačné proroctvá o islame v deviatej kapitole Zjavenia označujú „oheň“ a „chvosty“ za charakteristické znaky islamu.

> A takto som vo videní videl kone i tých, ktorí na nich sedeli a mali ohnivé, hyacintové a sírové panciere; hlavy koní boli ako hlavy levov a z ich úst vychádzal oheň, dym a síra. Týmito tromi bola usmrtená tretina ľudí: ohňom, dymom a sírou, ktoré vychádzali z ich úst. Lebo ich moc je v ich ústach a v ich chvostoch; ich chvosty sa totiž podobali hadom, mali hlavy a nimi škodia. Zjavenie 9:17–19.

Moc islamu spočíva v ich ústach i v ich chvostoch.

> A mali chvosty podobné škorpiónom a v ich chvostoch boli žihadlá; a mali moc ubližovať ľuďom päť mesiacov. A mali nad sebou kráľa, anjela bezodnej priepasti, ktorý sa v hebrejčine volá Abaddon, ale v gréčtine Apollyon. Zjavenie 9:10, 11.

Moc islamu trýzniť a zabíjať spočíva v ich ústach i chvostoch, ktoré vychádzajú z ich úst a chvostov.

> Preto Hospodin v jediný deň odtne z Izraela hlavu i chvost, palmovú vetvu i sitinu. Starý a vážený muž je hlavou; a prorok, ktorý učí lži, je chvostom. Lebo vodcovia tohto ľudu ho zvádzajú na scestie; a tí, ktorých vedú, hynú. Izaiáš 9:14–16.

Islam a Izrael sú z prorockého hľadiska prepojené, keďže oba sú Abrahámovými deťmi, a v každej línii je „hlavou“ „starý a vážený“ a „chvostom“ „prorok, ktorý učí lži“. Dávnym prorokom, ktorý učil lži, je v islame Mohamed. Korán predstavuje lži, ktoré motivujú kobylky islamu, a tým starým

a váženým je ich politické vedenie. Islam riadi štátna moc (ústa), ktorú motivujú lži Koránu (chvost). Tristo Samsonových líšok bolo rozdelených do dvoch päťmesačných skupín, ktoré majú trápiť a zabíjať prostredníctvom ohňa, dymu a síry.

Oheň, dym a síra

Oheň, dym a síra nesú prorocké znaky troch anjelov. Prvý a posledný z týchto prvkov sú druhmi ohňa. Koreň slova „síra“ predstavuje božský záblesk. Oheň je symbolom posolstva; dym je účinkom posolstva a síra označuje náboženské posolstvo. Všetky tri sú falošnými napodobeninami pravého posolstva troch anjelov zo štrnástej kapitoly Zjavenia. Železný náprsný pancier je znázornený ako oheň, hyacint a síra. Je falošnou napodobeninou veľkňazovho náprsníka. Veľkňazov náprsník predstavuje stoštyridsaťštyritisíc ako dvanásť ľudských drahokamov spojených s Božstvom, znázorneným Urímom a Tummímom. Staroveký hyacint mal tmavomodročiernu alebo temnofialovú farbu. Hyacint náprsného panciera islamu zodpovedá dymu, ktorý vychádza z úst (štát) a chvostov (cirkev) islamu.

Henochovo vzatie do neba po 300 rokoch chodenia s Bohom spája číslo 300 s posolstvom prvého anjela, ktoré prišlo v roku 1798. Toto posolstvo prvého anjela bolo posilnené 11. augusta 1840 naplnením proroctva o piatich mesiacoch v deviatej kapitole Zjavenia. Obe päťmesačné obdobia v tejto kapitole sú navzájom prepojené líniu za líniou. Až nedávno sa rozpoznalo, že päť mesiacov v piatom verši a päť mesiacov v desiatom verši predstavujú dve odlišné obdobia po stopäťdesiat rokov. Keď bola táto pravda rozpoznaná, Samson zviazal líšky do stopäťdesiatich párov.

V prorockých dejinách Samsona (ktorého meno znamená „slnko“) zahalil slnko tmou „dym“, ktorý vyšiel z priepasti v čase bitky pri Ninive, ktorá predstavovala kľúč. Milleriti správne rozpoznali, že zatemnenie slnka dymom z islamskej priepasti znamená zahalenie Kristovho evanjelia, znázorneného slnkom (Samsonom). Medzi Samsonovým svedectvom a islamom v deviatej až jedenástej kapitole Zjavenia existuje niekoľko ďalších súvislostí.

Číslo tri sa v Samsonovom príbehu objavuje v súvislosti s tromi dňami, počas ktorých mali svadobní hostia vyriešiť hádanku. Samson prichádza do kontaktu s tromi ženami: so svojou manželkou z Timny, s neviestkou a s Dalilou. Duch Pánov zostupuje na Samsona trikrát: pri stretnutí s levom, v Aškalóne a v Lechi. Samson dáva Dalile tri nepravdivé odpovede, kým jej povie pravdu. Číslo tri predstavuje Božstvo, ako aj falošné božstvo tvorené drakom, šelmou a falošným prorokom, a tiež trojčlenné zloženie víťaznej cirkvi.

Tridsať je číslo kňaza a na Samsonovu svadobnú hostinu bolo privedených tridsať spoločníkov. Samson potom ponúkol v stávke tridsať plachiet a tridsať odevov, ak hostia dokážu vyriešiť hádanku. Keď bolo vyzradené riešenie jeho hádanky, Samson zabil tridsať mužov z Aškalónu, aby vyplatil stávku. Číslo tridsať je prorockým desiatkom z 300 a v súlade s tým, že Henoch chodil s Bohom tristo rokov, tristo líšok, ktoré Samson chytil a zviazal do stopäťdesiatich párov, súvisí s dvoma proroctvami o piatich mesiacoch v deviatej kapitole Zjavenia, ktoré sú navzájom prepojené pomocou metódy „línia na líniu“. Tristo je prorockým desiatkom z tritisíc a tritisíc predstavuje ostatok, či už spravodlivý ostatok, ktorý predstavujú tí, čo sa obrátili na Letnice, alebo nespravodlivý ostatok, ktorý predstavujú tí, ktorých leviti zabili pri vzbure spojenej so zlatým

teľaťom.

Vzbura pri zlatom teľati i obrátení na Turíce sa v prorockej rovine zbiehajú v čase blížiaceho sa nedeľného zákona. Jeden ostatok predstavuje ostatok z Božieho zmluvného ľudu i ostatok spomedzi tých, ktorí sú mimo ovčinca Božieho zmluvného ľudu. Prvá zmienka o troch tisícoch v Samsonovom svedectve sa vzťahuje na Židov, ktorí zajali Samsona, aby si udobrili Filištíncov, a druhá na Filištíncov. Súd sa začína od Božieho domu a potom prichádza na robotníkov jedenástej hodiny, ktorí sú ešte v Babylone. Samsonovo svedectvo potvrdzuje symbol troch tisíc ako ostatku a zároveň potvrdzuje aj postupnosť súdneho procesu. Henoch chodil s Bohom tristo rokov, čím predstavoval ostatok Božieho zmluvného ľudu, ktorý neokúsi smrť. Týmto ostatkom je tých stoštyridsaťštyritisíc, ktorí sú v siedmej kapitole Zjavenia postavení do protikladu k veľkému zástupu.

Desiatok z 300 je 30, čo je symbolom kňaza, a číslo tri ako desiatok z tridsiatich navyše predstavuje božstvo, ako aj falošné božstvo draka, šelmy a falošného proroka. Číslo tri predstavuje aj trojité členenie víťaznej cirkvi, ktoré znázorňujú kráľ Dávid, ktorý začal kraľovať vo veku tridsiatich rokov, kňaz Jozef, ktorý začal slúžiť vo veku tridsiatich rokov, a prorok a kňaz Ezechiel, ktorý začal svoju dvadsaťdvaročnú službu v tridsiatom roku sedemnásteho jubilejného cyklu. Ako kňaz by mal tridsať rokov.

Každá z troch symbolických entít znázornených ako prorok, kňaz a kráľ prijíma Božiu pečať soboty siedmeho dňa pri medzníku, ktorým sa začína obliehanie. Dve svedectvá o smrti spolu s druhotným svedectvom o zničení Jeruzalema v roku 66 poskytujú tri svedectvá o tom, že medzník obliehania je ‚znamením'.

Medzník prechodu

Keď sa začne obliehanie, Božia trojitá víťazná cirkev je zapečatená, ako to znázorňuje Lámech. Smrť Ezechielovej manželky ukazuje, že práve pri tomto medzníku je dovtedajší zmluvný ľud úplne obídený. Tento medzník označuje prechod od Laodicey k Filadelfii, ktorý je znázornený aj ako prechod bojujúcej cirkvi na víťaznú cirkev; tá sa tak stáva ôsmou cirkvou, ktorá je z tých siedmich. Tento medzník v milleritských dejinách tretieho anjela, ktoré trvali od 22. októbra 1844 až po vzburu v roku 1863, predstavoval obdobie roku 1856, keď James aj Ellen Whiteová začali označovať toto hnutie za laodicejské. V roku 1856 sa filadelfské milleritské hnutie premenilo na laodicejské milleritské hnutie. O sedem rokov neskôr sa laodicejské milleritské hnutie skončilo, keď sa z neho stala laodicejská Cirkev adventistov siedmeho dňa.

Tento medzník má svoj predobraz aj v roku 313, keď sa skončilo obdobie cirkvi v Smyrne a začalo sa obdobie cirkvi v Pergame. V tomto prepojení prechod v roku 1856 od spravodlivej Filadelfie k nespravodlivej Laodicei zodpovedá prechodu od spravodlivej Smyrny k nespravodlivému Pergamu v roku 313 a bod prechodu zároveň označuje tento medzník za znamenie. Obliehanie sa začína znamením, ako to dosvedčujú viacerí svedkovia. Keď je pri Lámechovej smrti zapečatené hnutie tretieho anjela, ktoré tvorí stoštyridsaťštyritisíc, sú zapečatení a dokonale zjednotení, keď sú vyzdvihnutí ako zástava, pretože prvým medzníkom prorockej štruktúry obliehania je znamenie.

Smrť Jána Palaiologa označuje medzník islamu, keď je východný Rím donútený podrobiť sa islamu. Obliehanie a zničenie Jeruzalema slúžia ako dvaja svedkovia Babylonu a Ríma. Ezechielovo obdobie trvajúce jeden a pol roka predstavuje Laodicejčanov, ktorí odmietli vidieť a počuť varovné posolstvo o tom, že budú odvlečení do zajatia kráľa severu. Cestiovo znamenie predstavuje Filadelfčanov, ktorí uniknú kráľovi severu. Tieto dve znamenia sa týkajú vnútorného prorockého posolstva, rovnako ako Lámechovo číslo 777. Líniu za líniou je pri obliehaní jedna skupina odvádzaná do zajatia, kým druhá skupina uniká z ruky kráľa severu.

Smrť Jána Palaiologa predstavuje vonkajšie prorocké posolstvo tým, že identifikuje úlohu islamu pri medzníku, pri ktorom sú zapečatení tí, ktorých predstavuje Lámech. Tí, ktorí uniknú, a tí, ktorí sú zajatí pri obliehaní a zničení Jeruzalema, zdôrazňujú, že charakter sa prejavuje práve pri medzníku alfa prorockého obdobia obliehania. Tieto dve skupiny predstavujú dvaja Lámechovia. Jedna skupina odovzdáva Nashvillu varovanie a druhá to odmieta.

> A Hospodin mu povedal: Preto každého, kto zabije Kaina, postihne sedemnásobná pomsta. A Hospodin označil Kaina znamením, aby ho nikto, kto ho nájde, nezabil. Genezis 4:15.

Znamenie vzbury

Kain dostal znamenie svojej vzbury. Znamenie jeho vzbury sa chápalo ako varovanie pre ľudstvo, že ak by ľudia zabili Kaina, postihol by ich sedemnásobný Boží súd. V istom zmysle možno toto znamenie chápať ako spôsob, ktorým Boh poskytol Kainovi ochranu, no z prorockého hľadiska zodpovedá varovnému znameniu vzbury v poslednej knihe Biblie. Znamenie šelmy v knihe Zjavenie, ktorá je omegou, malo svoj predobraz v Kainovom znamení vzbury v knihe Genezis, ktorá je alfou. Varovanie obsiahnuté v Kainovom znamení spočíva v tom, že aj každý, kto prejavuje rovnaký charakter ako Kain, bude Bohom zavrhnutý a súdený. Znamenie na Kainovi zodpovedá znameniu šelmy a toto varovanie zdôrazňuje príkaz nenapodobňovať Kainovu vzburu spočívajúcu v zavraždení jeho brata, ktorá je v Zjavení znázornená ako obraz šelmy. Napodobňovať Kainov čin znamená vytvárať Kainov obraz. Nad Kainom bol vynesený sedemnásobný výkonný súd a v šiestom pokolení po Kainovi Lámech rozpoznal, že zopakoval hriech svojho otca, ale že jeho súd bude sedemkrát sedemdesiatnásobný.

> A Lámech povedal svojim ženám: Ada a Cilla, počujte môj hlas; vy, Lámechove ženy, naslúchajte mojej reči: lebo som zabil muža za to, že ma zranil, a mládenca za to, že mi ublížil. Ak bude Kain pomstený sedemnásobne, Lámech zaiste sedemdesiatsedemnásobne. Genezis 4:23, 24.

Predchádzajúci verš predstavuje prvý z iba troch prípadov, keď sú čísla v Božom slove vyjadrené násobením. Posledný je ako prvý.

> Vtedy k nemu pristúpil Peter a povedal: Pane, koľkokrát mám odpustiť svojmu bratovi, keď sa proti mne prehreší? Až sedemkrát? Ježiš mu povedal: Nehovorím ti, že až sedemkrát, ale až sedemdesiatkrát sedem. Matúš 18:21, 22.

Sedemdesiatkrát sedem je štyristodeväťdesiat a v posvätných dejinách sú tri štyristodeväťdesiatročné obdobia, z ktorých každé predstavuje čas skúšky. Svätyni, kráľom i

vojsku zodpovedá po štyristodeväťdesiat rokov. Obdobie vzťahujúce sa na kráľov sa začalo pomazaním Saula v roku 1097 pred Kr. a trvalo až do prvého Nebukadnesarovho obliehania, keď bol Daniel v roku 607 pred Kr. odvedený do zajatia.

Štyristodeväťdesiat rokov skúšobnej doby vymeranej svätyni sa začalo zasvätením Šalamúnovho chrámu v roku 1006 pred Kr. a trvalo až do zasvätenia poexilového chrámu v roku 516 pred Kr. Pre vojsko trvalo týchto štyristodeväťdesiat rokov od roku 457 pred Kr. do roku 34 po Kr.

Rozpätie od Kainovho varovného posolstva o sedemnásobnom súde a znamenia až po Lámechov sedemdesiatkrát sedemnásobok predstavuje symbolické štyristodeväťdesiatročné obdobie skúšky. Vzbura, ktorú symbolizuje Kainovo znamenie, je vykreslená ako postupne sa stupňujúca, čo je v súlade s Božími pohnútkami na zoslanie potopy.

> A Boh videl, že skazenosť človeka na zemi je veľká a že všetko, čo vytvárajú myšlienky jeho srdca, je ustavične iba zlé. A Hospodin oľutoval, že učinil človeka na zemi, a zarmútil sa vo svojom srdci. A Hospodin povedal: Vyhladím z povrchu zeme človeka, ktorého som stvoril, človeka i zvieratá, plazy i nebeské vtáctvo, lebo ľutujem, že som ich učinil. Genezis 6:5–7.

Lámech zo šiesteho pokolenia Kainovho rodu je predstavený ako označená trieda vzbúrencov v protiklade k Lámechovi zo Sétovho rodu. Svedectvá oboch Lámechov poukazujú na koniec doby milosti: jedno vyjadrením čísla 490 a druhé jeho smrťou. Obe obsahujú číselnú symboliku, ktorá priamo súvisí s trojzložkovou štruktúrou víťaznej cirkvi. Lámech Kainovho rodu zodpovedá trom 490-ročným obdobiam pre kráľov, svätyňu a vojsko a Lámech Sétovho rodu v sebe nesie pečať čísla sedem pre proroka, kňaza a kráľa. Lámech Sétovho rodu je druhým z troch anjelov štrnástej kapitoly Zjavenia a Lámech Kainovho rodu je tretím anjelom, ktorý prináša varovanie pred šelmou, jej obrazom, znamením a číslom jej mena. Zjavenie v štrnástej kapitole, vo veršoch 9/11, označuje tých, na ktorých dopadá Kainova kliatba.

> A za nimi nasledoval tretí anjel a mocným hlasom hovoril: Ak sa niekto klania šelme a jej obrazu a prijíma jej znamenie na svoje čelo alebo na svoju ruku, aj ten bude piť z vína Božieho hnevu, ktoré je nezriedené naliate do kalicha jeho rozhorčenia; a bude mučený ohňom a sírou v prítomnosti svätých anjelov a v prítomnosti Baránka. A dym ich múk vystupuje na veky vekov; a nemajú odpočinku vo dne ani v noci tí, ktorí sa klaňajú šelme a jej obrazu, ani nikto, kto prijíma znamenie jej mena. Zjavenie 14:9–11.

Zjavenie 15:2 identifikuje tých, ktorých predstavuje Lámech zo Šétovho rodu:

> A videl som akoby sklené more zmiešané s ohňom a tých, ktorí zvíťazili nad šelmou, nad jej obrazom, nad jej znamením a nad číslom jej mena, stáť na sklenom mori s Božími harfami. Zjavenie 15:2.

Lámech zo Sétovho rodu svojou smrťou označuje zatvorené dvere. Lámech z Kainovho rodu označuje zatvorené dvere po štyristodeväťdesiatich rokoch času milosti. Kainovo znamenie sa malo vnímať ako varovanie pred charakterom, ktorý sa vyznačoval tromi hlavnými prorockými črtami. Odmietol pristúpiť k uctievaniu Boha podľa Božích pokynov; prejavil žiarlivú zúrivosť a zavraždil svojho mladšieho brata a po tretie odmietol činiť pokánie.

Kain porušil prvú tabuľu Desatora, ktorá vymedzuje vzťah človeka k Bohu, a druhá tabuľa vymedzuje vzťah človeka k človeku. Znamenie jeho vzbury ho označovalo za nekajúcneho priestupníka zákona. Kain a Lámech znázorňujú zatvorené dvere tretieho anjela v čase blížiaceho sa nedeľného zákona. Henoch, Metuzalem, Lámech a Noach predstavujú dejiny, ktoré sa začínajú príchodom prvého anjela, ktorého predstavuje Henoch, pokračujú príchodom Lámecha ako druhého anjela a príchodom Metuzalema ako polnočného volania, ktoré dodáva moc Lámechovmu posolstvu druhého anjela; napokon Noach ako tretí anjel označuje zatvorené dvere pri potope.

Lámech zomrel päť rokov pred potopou, čo poukazuje na päť symbolických rokov pred zatvorením dverí pri blížiacom sa zavedení nedeľného zákona. Práve pri Lámechovej smrti vo veku 777 rokov sa završuje zapečatenie víťaznej cirkvi. Potom, sedem dní predtým, ako boli dvere archy nadprirodzene zatvorené, začali zvieratá vchádzať do archy.

Deň, v ktorý zomrel Matuzalem, bol prvým z tých siedmich dní. Posledným varovaním pred zatvorením dverí bolo dvojaké posolstvo v podobe názorného predvedenia zvierat sprevádzaného naplnením proroctva, ktoré zaznievalo po celý život najstaršieho človeka, aký kedy zomrel. Toto proroctvo bolo obsiahnuté v mene Matuzalem, ktoré znamená ‚keď zomrie, príde to'.

Posledné varovné posolstvo pre ľudstvo musí byť z prorockej nevyhnutnosti dvojitým posolstvom, ako to znázorňuje sedem dní putovania zvierat, ktoré sa začali Matuzalemovou smrťou, ktorou sa naplnilo Henochovo proroctvo zvestované prostredníctvom mena jeho syna. Sedem dní putovania zvierat ukazuje, že dvojité posolstvo Matuzalemovej smrti a putujúcich zvierat je pečatiacim posolstvom tretieho anjela. Ježiš vždy používa začiatok na znázornenie konca a v Zjavení sa k tretiemu anjelovi z osemnástej kapitoly Zjavenia pripája druhý hlas zo štvrtého verša, tak ako sa polnočné volanie pripojilo k posolstvu druhého anjela. Posledné varovné posolstvo sa vždy predkladá ako vnútorné a vonkajšie posolstvo, čo znázorňuje prorocký vzťah medzi cirkvami a pečaťami v knihe Zjavenie. Posledné varovné posolstvo v jedenástej kapitole Daniela je posolstvom severu a východu. Matuzalem a putujúce zvieratá boli dvojitým posledným varovným posolstvom za čias Noacha.

Lámechova smrť, ktorá nesie znamenie 777, zodpovedá začiatku obliehania, keď zomrela Ezechielova manželka. Práve v tomto bode sú zapečatení verní, ktorých predstavuje Šétova rodová línia, a práve v tomto bode dostávajú znamenie aj tí, ktorých predstavuje Kainova rodová línia. Henoch bol siedmy od Adama a predstavuje medzník alfa v období, na konci ktorého sú posledná aj prvá generácia znázornené číslom osem. Obaja Lámechovia označujú koniec doby milosti a Lámechova smrť predstavuje zatvorené dvere doby milosti na začiatku obliehania.

Henoch bol alfou prorockých dejín a z prorockej nevyhnutnosti musí identifikovať omegu prorockých dejín. Túto omegu predstavuje osem duší, ktoré prešli zo starého sveta do nového sveta bez toho, aby okúsili smrť. Henoch ani tých osem duší neuzreli smrť predtým, ako prišli na novú zem. Starý svet sa skončil počas siedmich dní sťahovania zvierat a nový svet sa začal siedmimi dňami bez dažďa. Potom, počnúc 17. dňom, päť mesiacov neprestajne pršalo, až kým Boh na konci piatich mesiacov, sedemnásteho dňa, nezadržal dážď.

Päť mesiacov

V deviatej kapitole Zjavenia sú dve svedectvá o piatich mesiacoch a v tejto kapitole sú tri odlišné časové proroctvá. Prvých päť mesiacov sa uvádza v piatom verši; druhých päť mesiacov je v desiatom verši a tristodeväťdesiatjeden rokov a pätnásť dní sa nachádza v pätnástom verši. Verše 5, 10 a 15 identifikujú časové proroctvo islamu s dvoma svedectvami o piatich mesiacoch na začiatku prorockého obdobia. Verš 5 aj verš 10 označujú obdobie piatich mesiacov, takže pri kladení riadku na riadok dávajú piaty a desiaty verš v súčte pätnásť. Prvých päť mesiacov je teda 15 a tristodeväťdesiatjeden rokov a pätnásť dní sa uvádza vo verši 15. Poradie a štruktúra veršov 5, 10 a 15 identifikujú dve pätnástky a v prvých dvoch veršoch, ktoré spolu dávajú súčet pätnásť, sú dve stopäťdesiatročné časové proroctvá.

Pätnásty verš uvádza časové proroctvo na tristodeväťdesiatjeden rokov a pätnásť dní. Kristus vtkal číslo pätnásť do troch veršov a využitím prorockého času uvedeného v tých istých veršoch odlíšil číslo 15, vyjadrené súčtom piateho a desiateho verša, aby jeho spojením s pätnástym veršom vytvoril zdvojenie čísla pätnásť. Potom Kristus zakončil všetky tri navzájom prepojené proroctvá pätnástimi dňami.

Kľúčom ku kapitole je bitka pri Ninive v roku 627, po ktorej o päť rokov neskôr, v roku 632, nasleduje Mohamedova smrť, ktorou sa začína prvé päťmesačné proroctvo. Desať rokov po Mohamedovej smrti boli perzské vojská zničené v súlade s Mohamedovou predpoveďou, že obe mocnosti, Perzia i Rím, budú porazené. Deviata kapitola Zjavenia teda uvádza historickú líniu, ktorá sa začína bitkou pri Ninive medzi Perziou a Rímom. O päť rokov neskôr potom Mohamed zomiera, čím sa začína stopäťdesiatročné obdobie z piateho verša. O desať rokov neskôr je Perzia porazená v bitke pri Nahávande v roku 642. Islam nazval bitku pri Nahávande „víťazstvom víťazstiev“. Prvých pätnásť rokov deviatej kapitoly Zjavenia predstavuje obdobie piatich rokov, po ktorých nasleduje desať rokov. Posledné časové proroctvo sa zavŕšilo 11. augusta 1840. Desať dní pred touto udalosťou Josiah Litch uverejnil svoju aktualizovanú predpoveď o zániku osmanskej nadvlády. Posledných pätnásť dní islamu v deviatej kapitole Zjavenia je pôsobením Josiaha Litcha rozdelených na päť dní, po ktorých nasleduje desať dní, lebo Ježiš vždy znázorňuje koniec prostredníctvom začiatku.

Týmto veciam sa budeme ďalej venovať v nasledujúcom článku.